

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

தங்கள் கொடிக்கால் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் விடக் கோரி, 27 ஆம் தேதி அனைத்துக் கட்சிகள் சார்பாக ஒரு பஸ் மறியல் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து அரசினுடைய நிலை என்ன? அவர்களுக்குத் தண்ணீர் விடப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதே பிரச்சினையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் அவர்களும், திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் அவர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள். சேர்த்தே பதில் சொல்லிவிடலாம். (குறுக்கீடு) அதே தந்திதான். 3 பேருக்கும் அதே தந்திதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். படிக்க வேண்டாம். (குறுக்கீடு) அதை ஏன் மீண்டும் படிக்க வேண்டும்? படித்ததாகக் கருதப்பட்டு, பத்திரிகையில் வரும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கோரிக்கையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பெரியார் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, வைகைப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, இப்போது குடிநீருக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற உணர்வை அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட கோரிக்கையை இன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசி, இதற்கு உதவ முடியும் என்று அதிகாரிகள் சொல்வார்களானால், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(ஆ) அரசு நிகழ்ச்சிகளிலே உறுப்பினர்கள் பங்குபெற வாய்ப்பளிப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. துரை கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம் ஆகியோர் ஒரே பிரச்சினை பற்றிக் கேட்டிருக்கிறார்கள் திரு. துரை கிருஷ்ணமூர்த்தி . . .

[1987 ஏப்ரல் 22]

திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் நேற்றையதினமே கேட்டார். இரண்டும் ஒரே பிரச்சினை. (குறுக்கீடு) இரண்டு பேர் கருத்தும் ஒரே கருத்து என்று எடுத்துக்கொள்வோம்.

திரு. துரை கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய தலைவரவர்களே, நம்முடைய தமிழக முதல்வரவர்கள் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் திறப்பு விழாவுக்கு வருகை தந்த நேரத்தில், என்னுடைய தொகுதியிலே அவர்கள் கலந்துகொள்கிற அந்த விழாவிலேகூட, என்னையேகூட அங்கே அனுமதிக்காமல், கீழே இறக்கி, அங்கே ஒரு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பொறுப்பாளர் அமர்ந்திருந்த ஓர் இருக்கையில், நாங்கள் இருவருமாக அமர்ந்திருந்தோம். இப்படிப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே, தமிழக முதல்வரவர்களை ஆவலோடு சந்தித்து, மாலை அணிவித்து, வரவேற்புக் கொடுக்கும் அந்த நிகழ்ச்சிகளிலேகூட, 3 மூறை எங்களைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு காவல் துறை நகர கண்காணிப்பாளர், பாதுகாப்புக்காக மேடையிலே நின்றுகொண்டிருந்தவர் என்னைக் கீழே இறக்கி, எதிரே போய் உட்காருங்கள் என்று என்னுடைய தொகுதியிலே நடந்த நிகழ்ச்சியிலேயே அவ்மரியாதையாக என்னை நடத்தியிருக்கிறார். இது நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா என்பதை மட்டும் கேட்க அவலாக இருக்கிறேன்.

திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வேதாரண்யத்திற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தைத் துவக்கி வைப்பதற்காக வந்த நேரத்தில் என்னையும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அழைத்திருந்தார்கள். நான் மேடை அருகே சென்றபோது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்னிடம் நீங்கள் பேசுவதை யாரும் எவரும் பின்பில்லை. அகையால் பேசக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். மேடையிலே அமரக் கூடாது என்றும் தடுத்தாவிட்டார்கள். நான் மீறி மேடையிலே எரி. அங்கேயிருந்த இரண்டு அமைச்சர் பெருமக்களிடத்திலே இதைப் பற்றி நேரே சொல்லி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மேடையிலே அமரக் கூடாது என்று சொல்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்]

கிறார். பேசவும் அனுமதியில்லை. முதலமைச்சரைப் பார்க்கக் கூட அனுமதியில்லை, ஆகையால் வீட்டுக்குப் போகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கூடவே இருந்தார். ஆனால் அமைச்சர் பெருமக்கள் நான் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தார்களே தவிர, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கூப்பிட்டு என்ன என்று கேட்கவில்லை. ஆக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பெரியவரா, அமைச்சர்கள் பெரியவர்களா என்பதற்கு ஒரு விளக்கம் தெரிவிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தொகுதியில் நடக்கும்போது, எங்களை எல்லாம் கூப்பிட்டு அவமானப்படுத்தும் அளவுக்கு இருப்பது அதிகாரிகளினுடைய நடவடிக்கையா அல்லது அமைச்சர்கள் கொள்கை அப்படி இருக்கிறதா என்பதையும் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அன்றையதினம் மேடையில் இருந்த அமைச்சர்களில் நானும் ஒருவன். மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் மேடைக்கு வருகிறபோது பேச வேண்டிய அமைச்சரவர்கள் எல்லாம் பேசிவிட வேண்டும், ஏதாவது ஓர் அமைச்சர்தான் பேசும்படியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நியதிப்படிதான் அந்த நிகழ்ச்சி அங்கே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர், மாத்திரமல்ல, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களானாலும், வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களானாலும் மேடையில் அமர வைக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினரை உதாசீனப்படுத்தும் நோக்கம் யாருக்கும் இல்லை.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே நீங்களே ஒரு மரபினை உருவாக்குகின்றீர்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வருகின்ற பகுதிகளுக்கு அந்தந்த தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வருவதாக இருந்தால் அவர்களுடைய பெயர்களை அந்த அழைப்பிதழ்களிலே போடுகிறார்கள். அவர்கள் திறக்க இருக்கின்ற கல்வெட்டுகளிலே அவர்களுடைய பெயர்களைப் பொறிக்கிறீர்கள்.

[திருமதி டி. யசோதா] [1987 ஏப்ரல் 22]

அப்படி இருக்கும்போது அந்தப் பகுதிக்கு அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, முதலமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, அப்படி வருகின்ற போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இவர்களை அந்த மேடையிலே ஏற்றுவதற்குக்கூட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் இதற்கு தாங்கள் என்ன உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? அது சம்பந்தமாக தங்களுடைய தீர்ப்பு என்னவென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(இ) சேலம் மாவட்டத்திலே உறுப்பினர்கள் தாக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுவது.

திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பாதுகாப்பது என்பது தங்களுடைய தலையாய கடமை. கடந்த 20 ஆம் தேதி சேலம் மாவட்டத்திலே என்னுடைய கழகத்தினுடைய துணைப் பொதுச் செயலாளர், இந்த மாமன்றத்தினுடைய உறுப்பினர், இன்னொரு உறுப்பினர் டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் இரண்டு பேர்களும் சேலம் மாவட்டத்திலே சுற்றுப்பயணம் செய்கின்றபோது மகுடம் சாவடி என்ற இடத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் குறுக்கே மறித்து, அடித்து கொலை செய்கின்ற அளவுக்கு முயற்சி செய்திருக்கின்றார்கள். இது பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

(பதில் இல்லை.)

(ஈ) கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆலயப் பணியாளர்களின் ஊதிய உயர்வு கோரிக்கை.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஏ. சி. கண்ட்ரோலில் இருக்கின்ற இணைக்கப்பட்ட மற்றும் இணைக்கப்படாத

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

திருக்கோயில்களிலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்கள் ஊதிய உயர்வு வேண்டும், அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்து கடந்த ஒரு மாத காலமாகப் போராடி வருகின்றார்கள். அதன் காரணமாக நேற்றிலிருந்து அங்கே திருக்கோயில்களில் திருவிளக்குப் பூஜை நடைபெறாமல் அவர்கள் கதவடைப்பு செய்துகொண்டு இருக்கின்றார்கள். இதன் காரணமாக இந்து பக்தர்கள் கொந்தளிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கின்றார்கள். அதற்கு ஆதரவாக வேறு திருக்கோயில்களில் உள்ள பணியாளர்களும் கதவடைப்பு நடத்துவதாகவும், அங்கெல்லாம் பூஜை நடத்துவதில்லை என்றும் முடிவிற்கு வந்திருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமை கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலே இந்து மக்கள் மத்தியிலே ஒரு கொந்தளிப்பை உருவாக்கியிருக்கிறது. அதன் மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. பெருமாள் பிள்ளை அவர்களும் இதே பிரச்சினை குறித்து எழுதி அனுமதி கேட்டிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன பிரச்சினையில் துறை பணியாளர்கள் என்றும் ஆலய ஊழியர்கள் என்றும் தனியாக இருக்கின்றார்கள். துறைப் பணியாளர்களைவிட ஆலயப் பணியாளர்களுக்குச் சலுகையில்லை என்றும், தங்களுக்குப் பணம் வேண்டும், அகவிலைப்படி வேண்டும் என்றும் அவர்கள் விடுத்த கோரிக்கையை ஏற்று 1-4-1986 முதல் ரூ. 10 வீதம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கச் சொல்லி ஆணையிட்டு அந்த ஆணையை அமல் செய்ய நேரிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சென்றிருக்கின்றார்கள். பிரச்சினை எதுவாக இருந்தாலும் துறை ஆணையாளர் மற்றும் அரசுப் பிரதிநிதிகளிடம் அவர்கள் பேசவேண்டுமே தவிர இப்படி ஆலயங்களை மூடுவது என்பது உகந்தது அல்ல. ஆலயங்கள் தொடர்ந்து திறக்கப்பட்டு, விளக்கு ஏற்றப்பட்டு, அர்ச்சனை செய்ய இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[1987 ஏப்ரல் 22]

(ஆ) அரசு நிகழ்ச்சிகளிலே உறுப்பினர்கள் பங்குபெற வாய்ப்பு பளிப்பது குறித்து—(தொடர்ச்சி)

திரு. என். எஸ். வி. சாதனம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த திரு. ஆரை கருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், துணைத் தலைவர் திருமது யசோதா அவர்களும் முக்கிய பிரச்சினையை இங்கே எழுப்பி யிருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அணமையிலே தஞ்சையிலே கலந்துகொண்ட நிகழ்ச்சியிலே அந்தப் பகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெயர் பொறிக் கப்படும் மேடையிலே ழற்றப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக் கின்றார்கள். நான் நினைக்கிறேன், அது முதலமைச்சர் அவர் களின் கவனத்திற்குக்கூட வந்திருக்காது. ஆனால் எதிர்காலத் திலே இந்த மாதிரி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை தங்களுடைய சொந்தத் தொகுதியிலே மேடையில் ஏற்றாவிட்டால் பல பிரச் சினைகளை சொல்லவேண்டிய கடமை அவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே நான் உங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களிடம் சொல்ல விரும்புவது எதிர்காலத்திலே இதுமாதிரி நிகழ்ச்சி நடந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகளாக இருந்தாலும்கூட, முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதிலே நாங்கள் எந்தவிதத் திலும் குறுக்கே நிற்கவில்லை. ஆனால் தொகுதியிலே இருக் கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு மரியாதை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு ஒரு Categorical assurance உறுதி மொழிதான் கேட்கிறேன். அதைக் கேட்பதிலே என்ன தவறு இருக்கமுடியும்? நான் யாரையும் குற்றம் சாட்டி சொல்ல வில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஒரு சிறிய பிரச்சினை. தயவு செய்து யோசிக்கவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பின்பு அவர்களுக்குரிய மரியாதை தேவை. நமக்கு யார் மீதும் காழ்ப்புணர்ச்சியில்லை. ஆனால், உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் வருகின்றார்கள். பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் வரு

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. சு. முத்துசாமி]

கூன்றப்பாது, அறத் மேடைகளிலே அமைச்சருக்குக்கூட அனுமதியில்லை. இதைக் குற்றச்சாட்டாக சொல்ல முடியாது. அங்கே இருக்கின்ற நிலைமையைப் பொறுத்திருக்கின்றது. யார் யாரை அனுமதிக்கவேண்டும் என்று பாரக்கவேண்டும். அங்கேயிருக்கின்ற செக்யூரிட்டி ரீசன்தான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதிலே உள்நோக்கம் இருக்க முடியாது. அதற்கு உள்நோக்கம் நாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அது சரியாக இருக்காது. (குறுக்கீடு) எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வருகிற போது சில இடங்களைப் பொறுத்து, பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுவதால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது. எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கட்டுப்பாடாக அங்கே வரவில்லை. உள்நோக்கத்தோடு எதையும் செய்யவில்லை. இன்றையதினம் பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைக் கூட எங்கள் காரிலேயே அழைத்துச் செல்கிறோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. ஆகவே இதிலே உள்நோக்கம் கற்பிப்பது சரியல்ல. செக்யூரிட்டிதான் காரணமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

(முற்பகல் 11-10)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே இதுபற்றிப் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசு நிகழ்ச்சிகள் என்றால் அதிலே அமைச்சர்கள், அந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்ற இடத்தைச் சார்ந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாக விளங்குகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியவர்களுக்கு உரிய மரியாதைகள் தர வேண்டும் என்றும், அவர்களும் அந்த நிகழ்ச்சியில் பங்கு பெற செய்ய வேண்டுமென்றும் தான் பொதுவாக ஆணையிடப்பட்டு பெரும்பாலான நிகழ்ச்சிகளில் அவர்களும் பங்கு பெறுகின்ற சூழ்நிலைகள்தான் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆனாலும் சிலபல நேரங்களில், குறிப்பாக தஞ்சையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொண்ட வகையில், எல்லா துறைகளையும் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் ஓரிடத்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] 1987 ஏப்ரல் 22]

திலேயே, அதாவது பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பில், அங்கேயே எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் ஓரிடத்திலேயே நடத்தியதால் 42 பேச்சாளர்கள், நான் படித்துப் பார்த்ததில் இருந்தார்கள். அமைச்சர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இப்படி எல்லோரையும் சேர்த்து 42 பேர்கள் வருகிறார்கள். இவர்கள் அத்தனை பேரும் பேசுவதற்கு அங்கே வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. சில வாரியத் தலைவர்களும், சில அமைச்சர்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான திரு. சிங்காரவடிவேல் அவர்களும் மட்டும்தான் அங்கே பேச முடிந்தது. மற்றவர்கள் பேச முடியவில்லை. எந்த ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரையோ அல்லது நாடாளுமன்ற உறுப்பினரையோ மரியாதைக் குறைவாக அவமதிக்க வேண்டுமென்று அரசுக்கோ அல்லது அதிகாரிகளுக்கோ எந்த ஒரு எண்ணமும் இல்லை. அதுபோல் குறிப்பிட்ட உறுப்பினர்களைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமும் அரசுக்கு இல்லை. ஆங்காங்கே ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலையையொட்டி எல்லோரும் பொதுவாகக் கூப்பிடப்பட்டு, உரிய மரியாதை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான் அரசின் எண்ணம். அப்படி அழைக்கப்படவில்லை என்றால் அதைத் திருத்த வேண்டும் என்பதும், இன்னமும் கூட மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளான ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும், ஊராட்சி மன்ற தலைவர்களையும் கூட அதிலே சேர்க்க வேண்டும் என்பதும் தான் அரசின் எண்ணம்.

நான் நாளையதினம் செய்யாறுக்கு போகிறேன். அங்கே நான் கலந்துகொள்கிற நிகழ்ச்சிகளில்கூட மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் போன்றவர்களையும் அதிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களுடைய பெயர்களையும் அதிலே இன்றைய தினம் போட்டிருக்கிறார்கள். தனித் தனியாக இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறபோது எல்லோருடைய பெயர்களையும் சேர்ப்பதில் சங்கடம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் மாவட்ட அளவில் நிகழ்ச்சிகள் என்று வருகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று அவ்வளவு பேர்களையும் சேர்த்து போடும்போது ஒருசிலர் பேசுகின்ற தன்மையும், சிலர் அதில் இல்லாத தன்மையும் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. அமைச்சர்களுக்கும் கூட சில நேரங்களில் இப்படிப்

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வதுபோல எல்லாவற்றிலுமே அனுமதிக்கவில்லையென்றால் அதுகுறித்து தனியாகத் தான் விசாரிக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது குறுக்கிடக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட நிலையில், உரியமுறையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குத்தான் கொண்டு வர வேண்டும். உரிய முறையிலே கொண்டு வந்தால் கவனித்திருப்பார்கள். என்னையெகூட மதுரையிலே தடுத்து நிறுத்தினார்கள். அந்த நிலைமையிலே வருகின்றபொழுது, நானேகூட புகார் செய்ய வேண்டிய ஒரு அவசியம் ஏற்பட்டது என்கிற நிலைமையை நானே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றபொழுது, புகார் சொல்லாமல், இங்கே வந்து சட்டமன்றத்திற்கும், பேரவைத் தலைவருக்கும், இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் நிவர்த்தி செய்ய முடியாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேனே தவிர, புறக்கணிக்கப்பட்டது என்றால் உடனே கம்பி லெயின்டாக எழுதி உரிய அமைச்சரிடத்தில் கொடுத்திருந்தால் உரிய அமைச்சர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேனே தவிர, அப்படியே எங்கேயாவது ஒன்றிரண்டு நடந்திருக்கக்கூடும், நடந்திருக்காது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அப்படி நடந்திருந்தால் தவறு, யாராவது தவறான நடவடிக்கையிலே ஈடுபட்டிருப்பார்களேயானால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் பொதுவாக இந்த அரசுக்கு அந்த நோக்கம் இல்லை; அதிகாரிகள் அப்படி நடக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதும் இல்லை. உரிய மரியாதையைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தைத்தான் இந்த அரசு கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் திட்டவட்டமாகவும், தெளிவாகவும் மறுமுறையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

[1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 15 நிமிட நேரம் விவாதித்தாகி விட்டது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : செக்யூரிட்டிக்காக என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் என்ன பயங்கரவாதிகளா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுவதைப் போல நாங்களும் பேச முடியும். (குறுக்கீடு) நான் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டுப் பதில் சொல்லுங்கள். (கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு முறையைத் தயவு செய்து கையாளுங்கள். நான்கு பேர்கள் இப்பொழுது எழுந்திருக்கிறீர்கள், எந்த விதி உங்களை அனுமதித்தது? யாராவது ஒரு உறுப்பினர் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய உள்ளத்தைப் புண்படுத்தியிருந்தால் அவர்கள் அதைச் சரியாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றுதான் பொருள். தயவுசெய்து நான் சொன்னதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு பிரச்சினையான இடத்திலே, மேடையிலே, அமைச்சர்களைக்கூட பிரதம அமைச்சர் வருகின்ற பொழுது அவர்கள் அனுமதிக்காததற்குக் காரணம் அமைச்சர்கள் மீது சந்தேகப்பட்டு அல்ல. அங்கே மேடையிலே கூட்டம் அதிகமாகிவிடுகின்றபொழுது அதைக் கவனிக்கக் கூடியவர்களுக்கு, பாதுகாக்கக் கூடியவர்களுக்குப் பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன; கவனிக்க முடிவதில்லை. எனவேதான் அதைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள். அதே நிலைமையிலேதான் அந்த இடத்திலே இந்தப் பிரச்சினை ஏற்பட்ட காரணத்தினாலேதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நான் சொன்னேனையொழிய உங்கள் மீது சந்தேகம் அல்ல. அப்படியென்றால், அமைச்சர்களை அனுமதிக்கவில்லை என்று சொன்னால் அமைச்சர்கள்மீது சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்று பொருளா? அது அல்ல.

1987 ஏப்ரல் 22]

[திரு. சு. முத்துசாமி]

இன்னும் சொல்லப்போனால் காங்கிரஸ் மாநிலத்திற்குப் போகின்றபொழுது அங்கேயேகூட காங்கிரஸ் அமைச்சர்களைக் கூட அனுமதிப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் அமைச்சர்கள் மீது சந்தேகம் என்பது அல்ல. அங்கே நிறையப் பேர் மேடைக்கு வந்துவிட்டால் கண்காணிப்பதோ, அவர்களைப் பாதுகாப்பதோ பிரச்சினையாக வரும் என்கின்ற காரணத்தால் தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறதெயொழிய, அதே அடிப்படையில் உங்களைச் சந்தேகப்பட்டுச் சொல்லவில்லை. உங்களைப் போன்றுதான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிறையப்பேர் வந்திருந்தார்கள்; இருபது, முப்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த மேடைக்கு வந்துவிட்டால் பாதுகாப்பு என்பதற்குச் சிரமமாக இருக்கும். பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுக்கு ஏதாவது சிரமமாகப் போய்விடும் என்ற காரணத்தால்தான் அந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கக்கூடும். எனவே, அப்படி நீங்கள் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டுமெயொழிய, உங்களைக் குறை கூறுவதாகவோ அல்லது உங்கள் மேல் அபாண்டமாகப் பழி சொல்வதாகவோ எடுத்துக் கொள்வது தவறெயொழிய நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வருகின்றபொழுது பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும், எல்லாம் இருக்க வேண்டும். அதில் எங்களுக்கு ஒன்றும் பிரச்சினை கிடையாது. எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பேசியே தீர வேண்டும் என்பது மாதிரி நான் கேட்க விரும்பவில்லை. ஆனால் அந்த நிகழ்ச்சி நடக்கின்றபொழுது, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பாகவும் அந்தக் கல்வெட்டைச் செதுக்கிக் கொண்டுபோய் வைக்கிறோம். ஆனால் அந்தக் கல்வெட்டிலே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அல்லது தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் பெயர் குறிப்பிட வேண்டுமென்பதை மரபாகச் சொல்லி வருகிறீர்கள். ஆனால், அதிகாரிகளைக் கேட்கின்றபொழுது எங்களுக்கு அந்த உத்தரவு கிடையாது; முதலமைச்சர் பெயரையும்ம்தான் போடுவோம் என்பது மாதிரி மக்கள் பிரதிநிதிகளைக்கூட புறக்கணிக்கக்கூடிய அளவிற்கு பதிக்கப்பட்டிருப்பது சரிதானா? ஆனால் கலெக்டரே ஆள்விட்டு, . . .

[1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: போதும், கவனத்தை ஈர்த்தாகிவிட்டது. இருபது நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. பொ. உத்திராபதி: நான் பிரச்சினையை உருவாக்கவில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஆள்விட்டு, நீங்களெல்லாம் அங்கே போனீர்கள் என்றால் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை, நீங்கள் உங்களுக்கான பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்வது என்றால் நீங்கள் போகலாம் என்று அதிகாரி மூலமாக உங்களுக்குச் சொல்வது சரிதானா? இந்த முறை நீடித்தால் எப்படி மக்கள் பிரதிநிதிக்குப் பாதுகாப்பு, மரியாதை கிடைக்கும்? இந்த ஆட்சியிலே இப்படி நடப்பது நல்லதுதானா? மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லி, இனிமேலாவது இப்படி நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: தலைவரவர்களே, சமீபத்தில் பாரதப் பிரதமர் சென்னைக்கு வந்து, கிறித்துவக் கல்லூரி நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்கின்றபோது தமிழக அரசின் சார்பில் நான் (Waiting) ஆக அனுப்பிவைக்கப்பட்டேன். அப்போது என்னையும் மேடையில் அனுமதிக்கவில்லை. அமைச்சர் என்ற முறையில் என்னை யாரும் சந்தேகப்படவும் இல்லை; நான் கோபித்துவிடவும் இல்லை. 'செக்யூரிட்டி' என்ற முறையில் நல்லமுறையில் கண்காணிப்புச் செய்வதற்காகச் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார்கள். காரணம் மேடையில் அதிகமானவர்கள் இருந்தால் செக்யூரிட்டிக்குத் தடையாக இருக்கும் என்று கருதலாம். அதைப்போன்று நெய்வேலியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் கலந்துகொண்டபோது மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்றிருந்தார்கள். அவர்களையும் மேடையில் உட்கார அனுமதிக்கவில்லை. ஆகவே அமைச்சர்களைச் சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்று கருதிவிட முடியாது. இருக்கிற சூழ்நிலையைப் பொறுத்து, சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து, செக்யூரிட்டி ஏற்பாடுகளை மன்னிட்டு இப்படிப்பட்ட சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை; அதிலே தவறு இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.